22 FEV 1962
Coordinatie (2)

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 2e januari 1962 door de Minister van Sociale Voorzorg verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet "betreffende de betwistingen aangaande de betaling van de bijdrage van 1/2 pct betrekking hebbende op het bijkomend verlof voorzien bij de wet van 8 juli 1936", heeft de 19e januari 1962 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Prévoyance sociale, le 2 janvier 1962, d'une demande d'avis sur un projet de loi "concernant les contestations relatives au paiement de la cotisation de 1/2 p.c. afférente au congé supplémentaire prévue par la loi du 8 juillet 1936", a donné le 19 janvier 1962 l'avis suivant :

Het enige artikel van het ontwerp bepaalt, dat de betwistingen betreffende de betaling van een bepaalde bijdrage ingevolge de vroegere wetgeving op de jaarlijkse vakantie, "gedekt" zijn.

Hoewel deze uitdrukking reeds voorkomt in artikel 2, tweede lid, van de wet van 28 juli 1953 betreffende de fondsen voor bestaanszekerheid en in de wet van 22 juni 1959 betreffende het sociaal fonds ten bate van de diamantarbeiders, is het niet zonder meer duidelijk wat onder een "gedekte betwisting" moet worden verstaan.

In de memorie van toelichting wordt verklaard, dat de Rijkskas voor jaarlijks verlof werd veroordeeld tot de terugbetaling van de bedoelde bijdragen, maar dat deze reeds voor bepaalde doeleinden werden gebruikt, zodat de Rijkskas niet meer over de bijdragen beschikt en het derhalve "nodig is te voorzien dat de betwistingen betreffende de betalingen van (die) bijdragen ... zijn gedekt".

Volgens de inlichtingen verstrekt door de gemachtigde ambtenaren werden de reeds uitgesproken vonnissen, waarbij de Rijkskas definitief tot terugbetaling werd veroordeeld, uitgevoerd en ligt het niet in de bedoeling van de Regering hierop terug te komen. Zij wil alleen in de toekomst nieuwe veroordelingen van de Rijkskas vermijden.

.../...

Het ontwerp heeft dus tot doel de reeds bij de rechtbanken aanhangig gemaakte geschillen, waarover nog geen uitspraak is gedaan, zonder meer ongedaan te maken. Daardoor treedt de wetgevende macht op het terrein dat aan de rechterlijke macht is voorbehouden. Zulks druist in tegen het beginsel van de scheiding der machten, dat aan de basis van de Belgische Staatsinrichting ligt.

Wel is het de wetgever toegelaten een wijziging aan te brengen in de wetgeving waarop een rechtsvordering steunt, met het gevolg, dat de nog niet definitief beslechte geschillen juridisch niet meer gegrond zijn. Zo werd bijvoorbeeld door de hiervoor genoemde wet van 28 juli 1953 bepaald, dat de koninklijke besluiten die tot de oprichting van fondsen voor bestaanszekerheid aanleiding hadden gegeven, volledige uitwerking hadden met ingang van de datum die erin werd bepaald. Een zelfde regeling werd uitgevaardigd ten aanzien van het sociaal fonds ten bate van de diamantarbeiders door de wet van 22 juni 1959.

Vermits in onderhavig geval de veroordeling van de Rijkskas voor jaarlijks verlof tot terugbetaling van de bijdragen steunt op de overweging "dat de betwiste bijdragen niet de enig wettelijke bestemming hebben kunnen krijgen die hun inning wettigde" (Cass.16 maart 1961), zou een wijziging in de rechtsgrond

.../...

van de verordening erin kunnen bestaan, aan de bijdragen een nieuwe wettelijke bestemming te geven, onder meer door de werkelijke bestemming die volgens de memorie van toelichting eraan werd gegeven, wettelijk te bekrachtigen.

Het ontwerp zou in het licht van deze overwegingen moeten worden herzien.

L'article unique du projet dispose que les contestations relatives au paiement d'une cotisation due en vertu de l'ancienne législation sur les congés annuels sont "couvertes".

Bien que l'expression figure déjà dans l'article 2, alinéa 2, de la loi du 28 juillet 1953 concernant les fonds de sécurité d'existence et dans la loi du 22 juin 1959 concernant le fonds social en faveur des ouvriers de l'industrie diamantaire, ce qu'il convient d'entendre par "contestation couverte" ne se comprend pas aisément.

L'exposé des motifs explique que la Caisse nationale des vacances annuelles a été condamnée au remboursement de la dite cotisation mais que, la Caisse ne disposant plus de ces sommes du fait qu'elles ont été utilisées à des fins déterminées, il convient "de prévoir que les contestations relatives au paiement des cotisations ... sont couvertes".

Des précisions fournies par les fonctionnaires délégués, il ressort que les jugements portant condamnation définitive de la Caisse nationale au remboursement des cotisations ont été exécutés et que le Gouvernement, loin de vouloir revenir sur cette situation , entend uniquement mettre la Caisse à l'abri de condamnations ultérieures.

Le projet a donc pour but de rendre nuls et non avenus les litiges dont les tribunaux sont encore saisis. Le pouvoir législatif empiète ainsi sur le domaine réservé au pouvoir judiciaire, ce qui constitue une atteinte au principe de la séparation des pouvoirs, qui est à la base de la structure de l'Etat belge.

.../...

Mais rien ne s'oppose à ce que la législation sur laquelle s'appuie une action en justice soit modifiée de manière à enlever tout fondement juridique aux litiges non encore tranchés définitivement. Ainsi, par exemple, la loi du 28 juillet 1953 précitée a disposé que les arrêtés royaux consacrant la création de fonds de sécurité d'existence, sortaient leurs pleins et entiers effets à partir de la date qu'ils avaient fixée. Une règle similaire a été édictée, pour ce qui concerne le fonds spécial en faveur des ouvriers de l'industrie diamantaire, par la loi du 22 juin 1959.

Comme l'arrêt condamnant la Caisse nationale des vacances annuelles au remboursement des cotisations est, en l'espèce, motivé par la considération "que les cotisations litigieuses n'ont pu avoir la seule destination légale qui justifiait leur perception" (Cass. 16 mars 1961), la modification du fondement légal de la réglementation pourrait résider dans le changement de la destination légale des cotisations, notamment en consacrant par la loi le principe que les cotisations perçues sont affectées aux fins qui leur ont été réservées selon l'exposé des motifs.

Le projet devrait être revu à la lumière de ces considérations.

De kamer was samengesteld uit — La chambre était composée de

de Heren : Messieurs :	F.LEPAGE,	raadsheer van State, conseiller d'Etat,	voorzitter, président,
	H.BUCH, G.VAN BUNNEN,	raadsheren van State, conseillers d'Etat,	
	F.VAN GOETHEM, G.VAN HECKE,	bijzitters van de afdeling wetgeving, assesseurs de la section de législation,	
Mevrouw : Madame :	J.DE KOSTER,	adjunct-griffier, greffier adjoint,	griffier. greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H.G.VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H.H.LENAERTS, substituut.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M.G.VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté par M.H.LENAERTS, substitut.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J.DE KOSTER.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F.LEPAGE.